

BAKTERIOLOŠKO OROŽJE ZA UNIČEVANJE LJUDI V KOSOVU

1944 SO TITOVCI UMORILI na tisoče albanskih prebivalcev

Samo po osvoboditvi Jugoslavije izpod titofašističnega razbojniškega režima bombardevali so vse zločine, ki so jih sedanjí beograjski vladarji izvršili za časa NOB in po 1945. Kljub temu pa se od časa do časa pride na sled kakemu večjemu titovskemu zločinu. Ze večkrat je tisk L. R. Albanije objavil neizpodbitne dokumente o napadanih načrtih titovcev. V marcu t. l. pa je glasilo Albanske partije dela »Zeri i Popullta« objavilo članek, ki obtožuje titofašiste genocida, t. j. množičnih pokoljev, izvršenih proti albanski manjšini v Jugoslaviji.

Genocid proti albanski manjšini v Jugoslaviji se je začel že leta 1944. Ob osvoboditvi ozemlja, ki meji z Albanijo, Titovci so že za časa vojne mislili na podreditve Albanije in so, da si oiajšajo delo, začeli množične pokolje. Za čelo zločinskih »posel« so pred Titom odgovarjali: znan »trockist in imperialistični špijon Vukmanović - Tempo; Lazar Kolisevski, ministriški predsednik Makedonije; general-lajtnant Uzo Novoski; general-lajtnant Apostolski; Sava Joksimović, tedanji komandant makedonskega korpusa in sedanjí notranji ministar Makedonije; Jevli Marko, namestnik notranjega ministra Makedonije; Pavel Jovčević, bivši sekretar pokrajinskega komiteja titovske fašistične stranke za Kosovo; Medenić, komisar titovskega štaba za Kosovo; polk. Drlečić komandant štaba za Kosovo. Poleg njih je bilo še številno drugih najetih kriminalcev.

Ti ljudje so množično iztrebili na tisoče in tisoče Albancev, jih žive pokopali, mučili in mrcvarili aretirance, katerim so odrezali noge, roke, nosove, ušesa, ženskam grudi, osepili; v rane so vtikali žerjavice, posiljevali žene, ubijali nosne žene. Vse to so delali v prisotnosti sordnikov na smrti obsojenih ali mučenih ljudi. Delali so to, da bi terorizirali Albance in zlomili v njih vsak odpor. Vedli so se huje kot Turki in njih grozote so bile slične in v nekaterih ozirih še slobše kot nacistične.

Največji zločin, ki so ga v

tem času izvršili proti albanski narodni manjšini v Jugoslaviji, pa je nedvomno uporaba bakteriološkega orožja. Sedaj lahko razumemo, zakaj Titovci ne protestirajo proti bakteriološkemu orožju, ki ga je Ridgway — general-kuga — začel uporabljati v Koreji. Se daj prav dobro razumemo, zakaj skušajo Titovci z večjo vne- kot vsi drugi ameriški hlapci zakriti ta ameriški zločin v Koreji. Ne protestirajo proti bakteriološkemu orožju in hočejo zakriti njegovo uporabo, ker so ga tudi oni uporabili v času, ko so ga uporabljali Japonci na Kitajskem.

V Kosovu so Titovci pripravili posebno ječo, v katero so pahnili vse elemente, ki so jih mislili uničiti. Po celicah te ječe so razširili bacile tifusa, tako da so vsi priporniki prav v kratkem poginili. Toda to jim ni bilo dovolj. Oni niso imeli veliko časa na razpolago. Zato so razstrelili po nekaterih »upornih« vseh bacile tifusa, ki se je zaradi težkih življenjskih pogojev, v katerih je takrat vse ljudstvo živeo, tako uničil veliko ljudi. Titovci niso pustili, da bi kdor koli podvzel ukrepe proti razširitvi te nalezljive bolezni. Namerno so zamenjali vsak zdravniški ukrep, ker so hoteli, da se tifus iz oboženih vasi razširi po vsej pokrajini.

Na ozemlju albanske narodne manjšine se je zaradi teh preterestljivih zločinov dvignil val protestov in ogorčenja. Novembra 1944. je albanska komisija, ki sta jo sestavljala Akif Lezi (pozneji jugoslovanski poslanec) in Nedžad Agolli (pozneji podpredsednik Makedonije) šla h Kolisevskemu, da je izjavil, da ne ve nič. Apostolski je činično postavil na laž svojega predstojnika in dejal, da gre za »separacijo« Vukmanovića pa je s se večjo nerazumnostjo dejal, da je preveč ljudi v koncentracijskih taboriščih. »Te ljudi — je dejal Vukmanović — je treba čimprej likvidirati«.

Po tem razgovoru so se množični pokolji nadaljevali. Očividno Kaban Hadja pripove-

duje, da je po zasedbi Mitrovice s strani VI. brigade bilo umorjenih 400 ljudi, ki so jih zmravirali z bajoneti in jih pokopali v skupnih grobovih. V mestecu Guji so Titovci ubili preko 1000 ljudi. Mustafa Lezi pa pravi, da je nek komisar brigade dal ubiti v Vrapčicu (v okraju Gostivar) 150 Albancev, medtem ko je novembra 1944. OZNA aretirala in likvidirala vse moške vasi Prečevs. Titovci so hoteli umiriti javno mnenje in izjavili, da so umorili le kolaboracioniste. To pa ni odgovarjalo resnici, ker je tu šlo za tisoče in tisoče ljudi. Djafer Vokci pravi, da so Titovci pošiljali albanske partizane v najoddaljenejše kraje, celo v bližino Trsta, da bi mogli mirno izvrševati svoje zločine. Veliko mladeniče iz okolice Prizrena, ki so se javili v partizane, so poslali do Ulkina. Pred tem so jih razorožili. Mnogo jih je po poti umrlo, ostale pa so pri Ulkinu likvidirali.

Po Resoluciji I. U. so Titovci začeli z drugimi metodami, ker so se bali, da bi njihovi zločini prišli na dan. Zato so začeli aretacije, pripornike pa so morili po ječah in koncentracijskih taboriščih, kar delajo še danes. Tako so ubili Zenela Bakija iz Dobrova pri Gostivarju. Družini so sporočili, da je umrl »v sled bolezni«. Iz Kalita pri Gostivarju so ubili Rahmana Kallieja, Sena Cukrija iz Kosova in na stotine drugih, katerih imena so neznanca. Tudi podpredsednika Makedonije Nedžada Agollija so aretirali in likvidirali, ki so likvidirali ostale, kot so likvidirali Arso Jovanovića in Andrijo Hebrana.

To pomeni, da se je titofašistična banda postavila izven vsakega zakona. Za te zločine bo morala odgovarjati pred človeštvom. Beograjski voditelji so navadni zločinci, ki predstavljajo nevarnost za varnost vseh bližnjih dežel. Tega se zavedajo jugoslovanski narodi, ki stopnajejo svoj odpor proti sedanjemu režimu in se junsko borijo za osvoboditev svojih domovine.

ŽIVLJENJE IN DELO v ljudskih demokracijah

KITAJSKA

Delavci 9. mehanične tovarne (severno-vzhodna Kitajska) so v prvomajskem čemovanju povečali storilnost dela za več kot dvakrat. Brigada lokomotiv po puščavi, ki naj bi imela svoje izhodišče v Alžirju. Prvo raziskovalno ekspedico, ki se je 4. decembra 1880 odpravila iz Uargla, so Tuaregi uničili 16. februarja 1881 v Bir-el-Garamu, sto kilometrov južno od izhodiščne baze. Sedemnajst let pozneje, t. j. 1899 se je po isti poti odpravila nova ekspedicio pod vodstvom Fernanda Fourreaux. V spremljevalni oboroženi oddelki je prečkala Sahara od Tugurta do Cadskega jezera, ne da bi Tuaregi nadlegovali. Pri jezera pa sta se ekspedicio pridružili še dve skupini, ki sta prihajali ena iz Sudana, druga pa iz Konga. Ko pa so ekspedicio dosegli Kuseri na reki Savi, se je s Tuaregi vnel spopad, v katerem so Francozi imeli velike izgube. 1899 se je geološka ekspedicio pod vodstvom polkovnika Petna in profesorja Flammanta polastila oaz In-Salah in Tuat.

Vendar ekspedicio, ki so imeli nalogo, da preučijo pogoje, v katerih se bi lahko zgradila sahar- ska železnica, niso mogli obdržati zasedenih ozemelj. Tuaregi so se še nadalje upirali. Končno podložitve saharških plemen se je zaključila le v začetku tega stoletja. Tedaj je izgradnja sahar- ske železnice postala misel, za katero so se francoski imperialisti vneto ogrevali.

Številni izdelani načrti. Vsi zaključki so se strinjali, da iz- gradnja sahar- ske železnice zelo lahka zadeva. Edina ovira, so pravili, je pomanjkanje vode za lokomotive vzdolž proge. A tudi to težavo je bilo lahko odpraviti z uvedbo lokomotiv na Dieslovo motorje.

Proga bi morala biti dolga 3450 kilometrov, 1935 so vse te načrte in račune popolnoma sprejeli in odobrili. Računalo se je, da do proga stala 3 milijarde frankov. Nameniti so, da bodo mobilizirali v Alžiriji, Maroku in zahodni Afriki 6000 delavcev. Napravili bi bil celo načrt za zelo udobne potniške vagonne in vagonne za prevažanje vode. V dveh dneh in pol bi se lahko šlo iz Orana do Segula. Segula se bi bil oddaljen od Pariza nič več kot 5 dni, medtem ko bi bila Nigerija oddaljena od Londona le 6 dni. Severna Nigerija je zelo bogata. In pokrajina, po kateri teče Niger je iz- ločena. V primeru vojne bi sa- harska železnica omogočila naglo premikanje kolonialnih čep. Vse to je očaralo francoske imper- liste.

Kljub temu je preteklo sedem- najst let, ne da bi bili uspešni načrti. Poslojni ljudje in turisti se po- služujejo letal in avtomobilov. Vsekakor pa se ta prometna sred- stva ne morejo kosati z železnico, ko gre za izkoriščanje te puščave ali za prevažanje težkega in ob- sežnega blaga, ki prihaja iz po- krajini južno od sahar- ske pre- grade.

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

PROBLEM SAHARE - NAJVEČJE PUŠČAVE NA SVETU Propadli načrti za zgraditev sahar- ske železnice od Orana do Seduja

Kako so se Tuaregi junsko upirali francoskim imperialistom - Uničenje prve raziskovalne komisije 4.XII.1880 v Uargli 1929 je francoski parlament izglasoval zakon za zgraditev sahar- ske železnice - Danes se o tej železnici ne govori več

Saharska puščava

1. Stevilni zemljevidi Afrike — tu di sovjetski — prinašajo sahar- sko železnico v načrtu ali pa celo v gradnji. V resnici pa se ta želez- nica ne gradi, čeprav so 1928 v Franciji sprejeli zakon, ki pre- videva njeno gradnjo.

Sahara, ki se razprostira med Atlantskim oceanom in Rdečim morjem, je največja puščava na svetu. Njena površina meri 8.700.000 kvadratnih kilometrov. Francija ima v oblasti zahodni in osrednji del Sahare in dejansko tudi skupno oaz Fezzana, od- kod se francoske čete po drugi svetovni vojni niso umaknile.

Ko se je Francija v drugi po- lovitvi XIX. stoletja polastila ve-

čine Sudana in obale severne Guineje in se zadržala v pokra- jinih na jugu Alžirije, so fran- coski vladarji, industrijci in trgo- ci začeli iskati udobne poti za prevažanje proizvodov in surovin iz francoskega Sudana in z obale Guinejskega zaliva v Francijo. Ploomba vzdolž zahodne afriške obale je bila zelo draga in dolga, medtem ko je Sahara predsta- vljala pregrado za direktno zvezo med francoskim Sudanom in Sre- dozemskim morjem.

Ta prvi problem, povezan s Sa- haro je zahteval zasedbo puščave, ne pa njenega izkoriščanja. Fran- cija je z oboroženo silo začela poiskave za podložitve saharških narodov. Izkazalo se je, da je zadeva precej težka in da zahte- va veliko žrtev. Po dvasetih

letih borbe, ki je zgledalo, da je bil zlomljen odpor nomadov, so si zamislili gradnjo železnice po puščavi, ki naj bi imela svoje izhodišče v Alžirju. Prvo raziskovalno ekspedico, ki se je 4. decembra 1880 odpravila iz Uargla, so Tuaregi uničili 16. februarja 1881 v Bir-el-Garamu, sto kilometrov južno od izhodiščne baze. Sedemnajst let pozneje, t. j. 1899 se je po isti poti odpravila nova ekspedicio pod vodstvom Fernanda Fourreaux. V spremljevalni oboroženi oddelki je prečkala Sahara od Tugurta do Cadskega jezera, ne da bi Tuaregi nadlegovali. Pri jezera pa sta se ekspedicio pridružili še dve skupini, ki sta prihajali ena iz Sudana, druga pa iz Konga. Ko pa so ekspedicio dosegli Kuseri na reki Savi, se je s Tuaregi vnel spopad, v katerem so Francozi imeli velike izgube. 1899 se je geološka ekspedicio pod vodstvom polkovnika Petna in profesorja Flammanta polastila oaz In-Salah in Tuat.

Vendar ekspedicio, ki so imeli nalogo, da preučijo pogoje, v katerih se bi lahko zgradila sahar- ska železnica, niso mogli obdržati zasedenih ozemelj. Tuaregi so se še nadalje upirali. Končno podložitve saharških plemen se je zaključila le v začetku tega sto- letja. Tedaj je izgradnja sahar- ske železnice postala misel, za katero so se francoski imperialisti vneto ogrevali.

Številni izdelani načrti. Vsi zaključki so se strinjali, da iz- gradnja sahar- ske železnice zelo lahka zadeva. Edina ovira, so pravili, je pomanjkanje vode za lokomotive vzdolž proge. A tudi to težavo je bilo lahko odpraviti z uvedbo lokomotiv na Dieslovo motorje.

Proga bi morala biti dolga 3450 kilometrov, 1935 so vse te načrte in račune popolnoma sprejeli in odobrili. Računalo se je, da do proga stala 3 milijarde frankov. Nameniti so, da bodo mobilizirali v Alžiriji, Maroku in zahodni Afriki 6000 delavcev. Napravili bi bil celo načrt za zelo udobne potniške vagonne in vagonne za prevažanje vode. V dveh dneh in pol bi se lahko šlo iz Orana do Segula. Segula se bi bil oddaljen od Pariza nič več kot 5 dni, medtem ko bi bila Nigerija oddaljena od Londona le 6 dni. Severna Ni- gerija je zelo bogata. In pokrajina, po kateri teče Niger je iz- ločena. V primeru vojne bi sa- harska železnica omogočila naglo premikanje kolonialnih čep. Vse to je očaralo francoske imper- liste.

Kljub temu je preteklo sedem- najst let, ne da bi bili uspešni načrti. Poslojni ljudje in turisti se po- služujejo letal in avtomobilov. Vsekakor pa se ta prometna sred- stva ne morejo kosati z železnico, ko gre za izkoriščanje te puščave ali za prevažanje težkega in ob- sežnega blaga, ki prihaja iz po- krajini južno od sahar- ske pre- grade.

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

letih borbe, ki je zgledalo, da je bil zlomljen odpor nomadov, so si zamislili gradnjo železnice po puščavi, ki naj bi imela svoje izhodišče v Alžirju. Prvo raziskovalno ekspedico, ki se je 4. decembra 1880 odpravila iz Uargla, so Tuaregi uničili 16. februarja 1881 v Bir-el-Garamu, sto kilometrov južno od izhodiščne baze. Sedemnajst let pozneje, t. j. 1899 se je po isti poti odpravila nova ekspedicio pod vodstvom Fernanda Fourreaux. V spremljevalni oboroženi oddelki je prečkala Sahara od Tugurta do Cadskega jezera, ne da bi Tuaregi nadlegovali. Pri jezera pa sta se ekspedicio pridružili še dve skupini, ki sta prihajali ena iz Sudana, druga pa iz Konga. Ko pa so ekspedicio dosegli Kuseri na reki Savi, se je s Tuaregi vnel spopad, v katerem so Francozi imeli velike izgube. 1899 se je geološka ekspedicio pod vodstvom polkovnika Petna in profesorja Flammanta polastila oaz In-Salah in Tuat.

Vendar ekspedicio, ki so imeli nalogo, da preučijo pogoje, v katerih se bi lahko zgradila sahar- ska železnica, niso mogli obdržati zasedenih ozemelj. Tuaregi so se še nadalje upirali. Končno podložitve saharških plemen se je zaključila le v začetku tega sto- letja. Tedaj je izgradnja sahar- ske železnice postala misel, za katero so se francoski imperialisti vneto ogrevali.

Številni izdelani načrti. Vsi zaključki so se strinjali, da iz- gradnja sahar- ske železnice zelo lahka zadeva. Edina ovira, so pravili, je pomanjkanje vode za lokomotive vzdolž proge. A tudi to težavo je bilo lahko odpraviti z uvedbo lokomotiv na Dieslovo motorje.

Proga bi morala biti dolga 3450 kilometrov, 1935 so vse te načrte in račune popolnoma sprejeli in odobrili. Računalo se je, da do proga stala 3 milijarde frankov. Nameniti so, da bodo mobilizirali v Alžiriji, Maroku in zahodni Afriki 6000 delavcev. Napravili bi bil celo načrt za zelo udobne potniške vagonne in vagonne za prevažanje vode. V dveh dneh in pol bi se lahko šlo iz Orana do Segula. Segula se bi bil oddaljen od Pariza nič več kot 5 dni, medtem ko bi bila Nigerija oddaljena od Londona le 6 dni. Severna Ni- gerija je zelo bogata. In pokrajina, po kateri teče Niger je iz- ločena. V primeru vojne bi sa- harska železnica omogočila naglo premikanje kolonialnih čep. Vse to je očaralo francoske imper- liste.

Kljub temu je preteklo sedem- najst let, ne da bi bili uspešni načrti. Poslojni ljudje in turisti se po- služujejo letal in avtomobilov. Vsekakor pa se ta prometna sred- stva ne morejo kosati z železnico, ko gre za izkoriščanje te puščave ali za prevažanje težkega in ob- sežnega blaga, ki prihaja iz po- krajini južno od sahar- ske pre- grade.

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

Prof. A. BARKOV (Se nadaljuje)

